

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 4 CZERWCA V. S. 1813 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg, dnia 24 Maja v. s.

Jenerał Leytnant *Sabaniejew* naymilościwiey mianowany kawalerem orderu ś. *Alexandra Newskiego*.

Kawalerami orderu ś. Wielkiego Męczennika i Zwycięzcy *Jerzego 5ciey* klasy mianowani: Jego Królewska Wysokość Pruski Xiążę *Wilhelm*, Półkownik artylleryi *Wiesielitski* i Fligel-Adjutant Podpółkownik Inżynierów *Michau*; Tegoż orderu 4tey klasy kawalerami mianowani: Podpółkownik Leibgardyi półku Preobrażeńskiego *Rachmanow*, oraz Półkownik wydziału Kwatermistrzowskiego *Sosnin*.

Jenerał Major *Gneilenau* naymilościwiey mianowany kawalerem orderu ś. *Anny 1szej* klasy.

Jenerał Major *Baratyński* i Półkownik *Fiedorow* naymilościwiey mianowani kawalerami orderu ś. Równopostolskiego Xiążęcia *Włodzimierza 3ciey* klasy.

Zostający pod zwierzchnością Kollegjum Państwa interessow zewnętrznych, Radea Stanu, Hrabia *Lambert*, otrzymał Naymilościwszy rozkaz, sprawować szczególnie polecenia przy Ministrze Skarbu. (*Poczta Północna.*)

S. Petersburg, dnia 21 Maja.

W tych dniach przybyła tu pierwsza poczta z *Konstantynopola* dnia 15 Kwietnia wyprawiona. Od tey pory, zawsze dwa razy na miesiąc stąd do *Konstantynopola*, równie jako do *Moldawii* i *Włoszczyzny* poczta odchodzić i ztamtąd powracać będzie. (*P. P.*)

S. Petersburg, dnia 23 Maja.

W dniu 17 t. m. ciało Xiążęcia *Kutuzowa Smoleńskiego* przyjęte było w *Narwie* z temi samemi okazami powszechnego żalu i urwiebienia, jakiego mieszkańcy *Mitawy* i *Rygi* dali dowody.

Na posiedzeniu przyjaciół Literatury *Rossyjskiej*, które dnia 20 Maja w domu *JW. Derżawina* miejsce miało, czytana była bardzo piękna mowa, o przyczynach moralnych naszego powodzenia w kampanii 1812 roku. Pismo to, łączące w sobie wszystkie rodzaje wymowy, jest dziełem Mówcy, którego wiek, talenta i pierwsze twory czynią naypochlebniejsze nadzieie. Na témże posiedzeniu czytany był utomek z *Illiady*, *Pożegnanie Andromaki z Hektorem*, przełożony w *Hexametrach Rossyjskich* przez *P. Gnedycza*. Wiersze Homera, przeniesione do obcego języka w tychże samych, co oryginał miarach, jest to nowe i pożyteczne doświadczenie, które może mieć pomyslny bardzo skutek w odnowieniu prozody *Rossyjskiej* pod obcemi sobie kształtami od lat 50 przytłumionej. Publiczność z naywyższą radością tę nowość przyjęła. (*le Conservateur.*)

Klimowicze (gub, Mohilewska), dnia 8 Maja, v. s.

Dnia 19 przeszłego miesiąca Kwietnia, z powszechnym dla nas żalem, dni swoje tu zakończyła *JW. Konyliarzowa* Stanu *Holińska*, wieku swojego lat 62 mając, w czułej po sobie żalosci dziewięcioro zostawiając dzieci. Szanowna ta i pełna cnót Obywatelka, wielkiej fortuny pani, używała jey na wspomnienie meszczęśliwych; kosztem własnym w dobrach swych utrzymywała szpital na 80 osób chorych, gdzie ubodzy, różnego stanu ludzie, znajdowali dla siebie opatrzenie, prawdziwą bliźniego miłością oznaczone. Łożąc na ten nie zapominając o innych szpitalach i

opatrzyła je w odzienie, bieliznę &c. Na pogrzeb jey z różnych stron dobroczynnością jey pociągnięni zeszedli się ubodzy, wdowy, sieroty, i oblewając się łzami, które z prawdziwych uczuć serca ich pochodziły; błogosławili pamięć tey swoiey dobrodziejki i prawdziwey matki. (*Pocz: Półn.*)

Odessa, dnia 26 Kwietnia, v. s.

Od d. 16 do 26 t. m. zawinęło do tuteyszego portu 20 okrętów kupieckich, w liczbie których były 4 *Rossyjskie*, 9 *Tureckich*, a 7 *Greckich*. (*P. P.*)

Orenburg, dnia 6 Kwietnia v. s.

Han małej Ordy *Kirgizów*, która na stepach *Astrachańskich* koczuie, otrzymał nie dawno od tuteyszego Wojennego Gubernatora Naywyższy Jego *Imperatorskiej Mości* Manifest dnia 25 Grudnia 1812 roku wydany, przełożony na język *Tatarski*, o zwycięstwie nad nieprzyjaciółmi otrzymaném. Wiadomość ta od wszystkich *Kirgizów* z naywyższym uniesieniem radości była przyjęta, i w skutek tego Han wydał rozkaz do podległych mu *Sułtanów*, *Bejów*, starszych, i wszystkich w ogólności *Kirgizów*, aby podług właściwego sobie obrządku religii, za pomyslność i zdrowie *Nayiaśniejszego Pana*, i całej Jego *Nayiaśniejszey Familii*, uroczyste dzięki *Panu Zastępów* złożyli. Ta Orda, która pod dobroczynnym berłem od wszystkich narodów ukochanego *Monarchy* błogie prowadzi życie, obchodziła przy tey okoliczności właściwe sobie święto: dla okazania zaś, jak rzetelnie ich serca dzielą tę wielką radość, jaka całą *Rossyją* napelnia, postanowili od każdej kibitki dać w ofierze dla woyska po jedney owcy. (*P. P.*)

WIADOMOSCI URZEDOWE OD WOYSKA.

Główno-Dowodzący Woyskiem, Jenerał *Infanteryi* *Barclay-de-Tolli*, doniósł Jego *Imperatorskiej Mości*, pod dniem 7 Maja, 1813 roku, co następuje:

Wykonywając Naywyższą *Waszey Imperatorskiej Mości* wola, dnia wczorayszego, o godzinie pierwszey z południa, zbliżyłem się do *Königswartha*, gdzie znajdowała się gwardya *Włoska*, nie wielka liczba woysk *Francuzkich* i pewna liczba dział artylleryi, należącey do korpusu Jenerała *Bertrand*. Dywizya *Włoska* wczora właśnie z rana tam przybyła z wielkiego obozu pod *Bautzen*. Wyśledziwszy nieprzyjaciela, dałem rozkaz Jenerał Majorowi *Rudziewiczowi* uderzyć na przodowe poczty jego, od *Johnsdorf*. Odważni strzelcy nasi uderzyli i wnet je spędzili, a nieprzyjaciel do miasta się cofnął; ciemny las i grzązkie bagna były w tey stronie na przeszkodzie do dalszych przeciw niemu przedsięwzięć; uderzenie zaś to pomogło jedynie tylko do rozpoznania miejsca. Upatrzywszy zaś inną, wygodniejszą drogę, która się łączyła z wielkim gościńcem, z *Bautzen* prowadzącym, rozkazałem 18tey i 9tey dywizyi korpusu Jenerała *Infanteryi* Hrabiego *Langéron*, atakować miasto od strony *Bautzen*. Pierwsza z tych dywizyi, idąca na czele kolumny, pod dowództwem Jenerał Majora Xiążęcia *Szczerbatowa*, spotkała nieprzyjaciela w lesie w bliskości miasta, i pomimo uporczywego bronienia się i straszliwego ognia z dział i ręczney strzelby, nieprzyjaciel z lasu wyparty został i cofnął się do miasta, gdzie on na ulicach i z domow zapamiętałe się bronił; ale mężstwem i wa-

Od czasu bitwy dnia 2 Maja (n. s.), żadney znaczniejszey rozprawy woyska sprzymierzone z nieprzyjacielem nie miały; pomniejsze tylko zachodziły utarczki, które przekonywają o dobrym duchu, jakim statecznie tchną te woyska.

Następny opis jest niejako rysem wypadków, które przez ten czas zaszły.

Walcnością woysk Waszey Imperatorskiej Mości i z tego również wyparowanym został; w rozprawie tey dostało się nam w zdobyczy 7 dział, (z których dwa uszkodzone na miejscu zostawiono): w niewolę wzięto czterech Jenerałów: Dowodzący dywizyą włoską *Pegueri*; Jenerałowie brygady: *Martelli*, *Beletier* i *S. Andreas*, z tych dway pierwsi wkrótce z ran pomarli, trzeci jest w niewoli, ostatni zaś został na placu bitwy w liczbie ciężko rannionych; 14 Sztabs i Ober Officerów i 740 ludzi rang niższych. O liczbie zaś wziętych przez Woyska Pruskie, z przyczyny nieodebrania jeszcze rapportu, nie mogę w tym razie w szczegółach donieść. Do zdobycia *Königswartha* należała sama tylko 18ta dywizya piesza, pod dowództwem Jenerał Majora *Xiążęcia Szczerbatowa*. W czasie tey rozprawy na lewém skrzydle moim, woyska Królewsko-Pruskie pod sprawą Jenerała *Yorka*, postępując drogą z *Gensdorf* do *Johnsdorf* spotkały nieprzyjaciela, który całą siłą ciągnął wtedy z *Hoyerswerda*. Do strasznego przyszło ognia, a bitwa co chwila zaciętszą się stawała: zaczęm po wzięciu miasta, widząc, że nieprzyjaciel co godzina posiłki odbiera, gtey dywizyi pieszey i kilku batalionom korpusu grenadyerskiego, rozkazałem wspomagać Jenerała *Yorka*. Woyska nasze i Króla Jegomości Pruskiego, przez całą tę, tak krwawą bitwę, około siedmiu godzin, z naystraszniejszym ogniem trwającą, dystygowały się właściwém sobie męstwem i walcnością a nieprzyjaciel zmuszony był nieco odstąpić. Walka zakończyła się o godzinie 10 przed północą. Mam sobie oraz za przyjemny obowiązek donieść Waszey Imperatorskiej Mości, że otrzymaną pomysłność w rozprawie tey winienem również walcności woysk sprzymierzonych, które były pod dowództwem moim, jako, a to szczególniej, rostopności rozrządzeń Jenerała Leytnanta *Yorka* i Jenerał Majora *Xiążęcia Szczerbatowa*. Mając nabaczeniu wołą Waszey Imperatorskiej Mości, abym pospieszał na stanowisko, które woyska sprzymierzone pod *Bautzen* zajmują, a uwiadomiony od patrolów o poruszeniach nieprzyjaciela, tak od strony *Bautzen*, jako i *Hoyerswerda*, rozkazałem teyże nocy przysiąść na stanowisko, które sam teraz pod *Gottamelde* zajmuję, gdzie też stanąłem o godzinie 6tey ranney, zastaniając mój obrót przez straż przednią Jenerał Leytnanta *Czaplica* i oddział jazdy Jenerał Majora *Łańskieg*b. Zmordowany nieprzyjaciel żadnego w czasie odstepu moiego nie czynił przedsięwzięcia. Teraz, straż przednia rozłożona jest w *Klicks*, a Jenerał Major *Łańskoy* znajduie się w *Mühlkehl*; poczty ich w niewielkiej odległości są od *Königswartha*, i mocne wysyłają się partye dla uważania dróg, prowadzących przez *Hoyerswerda* do *Buntzlau*, *Sprenbergl* i *Muska*. Korpusowi zaś grenadyerów rozkazałem bydź w gotowości do połączenia się z główném woyskiem, jeżeliby tego była potrzeba. Dla krótkości czasu i ustawicznego ruchu, teraz nie mogę jeszcze donieść o stracie naszej; mogę atoli z pewnością powiedzieć, że, w porównaniu do żwawości utarczki, wcale jest mała.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Goldberg, dnia 25 Maja, n. s.

Często, owszem codziem prawie, zachodzą teraz utarczki między woyskami sprzymierzonymi i Francuzkami, w których strona sprzymierzona zawsze odnosi przewagę. Do ich poruszeń zdają się stosować w swoich obrótach i woyska Austryackie, które gotują się do rozpoczęcia działań swych przeciwko powszechnemu nieprzyjacielowi i tył Francuzóm biorą; z boku zaś nadciągają Szwedzi. Tym czasem 21go dziei prawie cały trwała bitwa, w której Francuzi stracili 2 działa i kilkaset jeńców. — W tych dniach oczekujemy Xięcia Następcy Tronu Szwedzkiego, którego Adjutanci i ekipaże już tu przybyły. (P. P.)

Berlin, dnia 20 Maja n. s.

W tey właśnie chwili (o 2 godz. z połud.) otrzymaliśmy z Główney kwatery następującą wiadomość urzędową:

Dla przedłużenia linii nieprzyjacielskich działań, i odprowadzenia go od swoich zasilków; przeciwnie, żebyśmy się zbliżyli do własnych, i mogli korzystać z zapasow żywności, które się znajdują w prowincyach, poza woyskiem położonych, Wódz Naczelnny umyślił przenieść woysko do *Górney Łuczacyi*. Nieprzyjaciel nie potrafił tym obrótom przeszkodzić i wolnym krokiem tylko za nami się posuwał. W ciągu tego marszu, pomiędzy *Colditz* i *Waldheim*, przyszło do żywey kanonady z woyskami Pruskimi, które z wolna, w porządku naywiększym, podług wskazanego sobie kierunku postępowwały. Dowodzący brygadą Podpółkownik *Steinmetz* z brygadą swoją miał nową w tym razie okoliczność dystygowania się zimną i rozsądną odwagą, Rossyyski zaś Jenerał *St Priest* z wielką sprawnością i rostopnością chwili tey korzystnie użył, na ubieźenie nieprzyjacielskiego skrzydła i danie śpieszney woyskom Pruskim pomocy. A tak on rozstrzygnął tę walkę, w której nieprzyjaciel do 400 ludzi w zabitych i rannionych utracił. Nasza strata zawiera się w 2ch oficerach i 150 żołnierzach; żałujemy Majora *v. Kall*, którego brat pierwiej poległ, obadwa zaś okazali znakomite w sobie talenta woyskowe.

Dnia 6 i 7 woysko przechodziło *Elbę* pod *Dreznem* i *Meissen*. Niektóre partye powróciły znowu na lewy brzeg *Elby*; i kiedy już całe sprzymierzone woysko przepawiło się przez *Elbę*, między innemi na powrót udawszy się za tę rzekę Porucznik z Brandeburskiego regimentu huzarów *Zilmer*, w okolicach *Zwickau*, zabrał nieprzyjacielowi officera Francuzkiego, z depezmami wielkiej wagi i 20stą koni, i zdobył tę d. 10 Maja szczęśliwie do woyska doprowadził.

W tymże czasie odebrano wiadomość, że Król Saski na nowo zachwiany odstepuje mądrego systematu *Austrii*; dla nieprzyjaciela bramy *Torgau* otwiera, i lud swój na hańbę wystawiając, Niemców przeciw Niemców i tym narodom, które za niepodległość Niemiec walczą, uzbraia. To dało powód do opuszczenia średniey *Elby* i do połączenia całej siły pod *Bautzen*. Połączenie to skutecznioném zostało; woysko od 6ciu dni spokojnie się w stanowisku swém utrzymuje; Jenerał *Barclay-de-Tolli* już się z niem złączył. Spodziewamy się nowey bitwy, która wraz nastąpi, jak tylko upatrzony do niey czas nadeydzie. Tym czasem nieprzyjaciel na *Berln* obróty czyni. Bitwa u rzódeł *Sprei* zemści się nad nieprzyjacielem za przedsięwzięcia jego na tę stolicę, i te zniszczy przez zręczną obronę, którą on, nad *Hawelem* znajdzie, lub też przygotunie dla niego los podobny, jakiego po swoim wkroczeniu do Rossyi doznał. Taki jest stan rzeczy. Tym czasem oddziały nasze ciągle się biją. Tak Jenerał *Howayski* 12ty z innymi, d. 14 Maja napadł na nieprzyjaciela pod *Königsbrück*, i zabrał mu cały tam stojący oddział, z 8miu officerów i 175 ludzi złożony. Korpus Hrabiego *Miloradowicza*, w dniach 12 i 15 Maja, dwie miał utarczki, w obudwóch nieprzyjaciel utracił 1000 ludzi w zabitych i rannionych; 6ciu officerow i 500 szeregowych w jeńcach, a codziennie między górami bierzemy niewolników i od nich do nas deztererowie przychodzą. (z *Gaz: S. Peterz: d. Rusch: Inv.*)

Berlin, dnia 22 Maja, n. s.

Przybyli tu: Rossyyski Jenerał Leytnant *Xiążę Dołhoruki* z *Kopenhagi*; Rossyyski Rotmistrz *Bok* jak goniec z *Londynu*; nadto wiele gońców Austryackich, Szwedzkich i Duńskich, jadących do główney kwate-

ry woysk sprzymierzonych, lub z niey powracających. Przybył tu transport jeńców Francuzkich, w liczbie 195 ludzi. — Oddział korpusu Jenerała *Büllowa*, d. 20go, pod *Baruth*, do 300 Francuzów wziął w niewolę.

Hrabia *de la Gardie* przeznaczony jest od Dworu Szwedzkiego na Posła przy Rejencyi Hiszpańskiej. (P. P.)

Görlitz, (w Meklenburskim) dnia 12 Maja n. s.

(Wyciątek z listu Ofic. Prusk. Lüzowskiego ochotników korpusu.)

„Korpus nasz od połowy miesiąca Kwietnia w różnych był mieyscach. Przeszedłszy *Salę* biliśmy się z Francuzami; potem nie daleko *Dessau* przeprawiliśmy się za *Elbę*, i d. 9go t. m, szczęśliwie stanęliśmy w *Dömitz*. Marsze te piękną były szkołą dla młodych wojowników naszych: gdyż zdarzyło się im być świadkami różnych obrótów wojennych, a razem przyuczili się do trudów i niespokojności. Później na powrót przeszliśmy *Elbę*, wczora zaś na drodze z *Tannenberga* do *Luneburga*, atakowali nas Francuzi, w liczbie 4rech batalionow piechoty i kilku szwadronow proporców. Kawalerya nasza poszła naprzeciw nieprzyjaciela, i w pierwszym utarciu się zrabali nasi 80 ludzi, a 20 w niewolę wzięli; inni zaś, którzy lepsze od nas mieli konie, uciekli, i aż do końca już utarczki nie pokazali się więcej. Zaczęła potem działać nasza artyllerya, a to z taką pomyślnością, że Dowódzca nie widział potrzeby formalnego czynić ataku. Podzielono nas na partye i tak całą godzinę ścigaliśmy nieprzyjaciela; w pogoni tej zabiliśmy lub śmiertelnie ranili więcej 150 ludzi. Istne to było polowanie. Francuzi rzucali z siebie ładownice, ammunicyą, broń, a nawet mundury i trzewiki, i na wyścigi z kawaleryą do lasu uciekali: i na tém skończyła się utarczka. Wzięliśmy mnóstwo zapasów wojennych. (P. P.)

Burg, dnia 26 Maja, n. s.

Od ósmiu dni na tamtej stronie *Elby*, od *Dessau*, aż do *Hawelberga*, nie widać zgola żadnych woysk Francuzkich, i nigdzie spokojność zmieszana nie była — Swieżą odbieramy wiadomość, że miastom i wsióm na przeciwnym brzegu leżącym, rozkazano dostawić do *Magdeburga* pewną liczbę koni pod działem i powozy — Wiele także okolic żywność i furazę do tej twierdzy dostawić musiały, przez co cena tych rzeczy znacznie tam spadła — W *Westfalii* ma być wystawiony korpus krajowej milicyi. (Zusch.)

Zerbst, dnia 24 Maja, n. s.

Rosyianie i Prusacy na prawym brzegu *Elby*, od *Dessau*, aż do *Dömitz*, połączone mają stanowiska, i dziś pod *Dessau* most na łodziach ma być znówu postawiony, około którego wielka liczba rąk pracuje — Podróźni powiadaią, że na tamtym brzegu *Elby*, począwszy od *Magdeburga*, przez *Bernburg*, *Köthen*, i *Dessau* i aż do *Lipska* nie stoją nigdzie woyska nieprzyjacielskie, mała tylko liczba żandarmów objeżdża te okolice — Dziś słyhać, że korpus *Victoria* po tamtej stronie miasteczka *Dahme* przeprowił się na powrót przez *Elbę* do *Wittenberga* i całą tę okolicę osadził. (Zuschauer.)

Görlitz, dnia 21 Maja, n. s.

Przed kilką dniami przeprowadzono tedy 1000 jeńców, których Jenerał *Miloradowicz* w bitwie pod *Bischoffswerda* zabrał, a wczora przy jedném rozpoznawaniu Adjutant Marszałka *Macdonalda* i 300 ludzi dostało się w niewolę. Zeznają oni, iż woysko Francuzkie zaczyna cierpieć wielki niedostatek: albowiem 8000 lekkiej Rosyyskiej kawaleryi poza armią Francuzką działania swoje rozpoczęły, i częścią zatrudniają dostawienie żywności, częścią ją odcinają — Wielkie woysko sprzymierzone stoi zawsze w swoim stanowisku, gotowe podług wymagania okoliczności przeyść do zaczepnego działania. 25,000 ludzi, którzy ze szpitalów wyzdrowieli z niem się złączyło. Równie też Prusacy znaczne otrzymali posiłki. Jenerał *Leytnant Baron Sacken* rozbroiwszy i rozpuściwszy

do domów reszty woysk Xięstwa Warszawskiego, przez *Szląsk* do wielkiej armii ciągnie.

Jenerałowi *Blücher* Najjaśniejszy Imperator Rosyyski posłał order s. *Jerzego* 2giey klasy, wraz z najłaskawszym ręki swoiey reskryptem. (Zusch.)

Altona, dnia 24 Maja, n. s.

W nocy z 21go na 22gi miasto nasze w niemieley było trwodze. O północy dała się słyszeć już zwyczajna kanonada, pomiędzy Hamburgskimi batoryami na *Grassbock* i Francuzkiemi na *Feddél*: lecz nagle leżąca przed bramami naszymi, tak nazwana *Hamburgska góra*, była allarmowana, a mieszkańcy nasi, a osobliwie wschodniej części miasta, gwałtownym gromem dział, tudzież żywym i ciągłym ogniem ręczney strzelby, w pośród snu przestraszeni zostali. Francuzi w tymże czasie, kiedy zwyczajny swój atak do szaniców Hamburgskich przypuszczali, opatrzywszy się w łodzie i statki, napadli na stojący zewnątrz yacht Hamburgski, a zwyciężywszy małą jego osadę, chcieli go na drugi brzeg rzeki uprowadzić. W teyże samey chwili opadła woda i yacht uwięzły zostawiła na tutejszym brzegu. Obozujący wtenczas na *Hamburgskiej górze* żołnierze, którzy tegoż wieczora kilkuset ludźmi Szwedzkiej piechoty wzmocnieni byli, udali się natychmiast na to mieysce, a przez żywy z dział i ręczney strzelby ogień przymusili Francuzów, opuścić yacht już opanowany, i na swoich statkach i łodziach cofnąć się na drugi brzeg rzeki. Wielu nieprzyjaciół zabito, wielu utopiono i 15 ludzi wzięto w niewolę. Yacht w tey okoliczności mocno ucierpiał. Po kilku godzinach wszystko zostawało w spokoyności. Pozawczoray w wieczór, po między 11tą i 12tą godziną, Francuzi rzucali granaty do *Hamburga*, które na *Kataryńskiej* ulicy niektóre szkody, ale niewiele znaczące poczyniły. Z resztą kanonada trwała z krótkimi przerwami, aż do samego poranku. Noc wczoraysza i dzień dzisiejszy wcale spokojnie przeszły. (Zuschauer.)

Londyn, dnia 4 Maja n. s.

Posel Rosyyski Hrabia *Liven* miał dnia 29 Kwietnia audyencyą u Xięcia Rejenta. Przy tey okoliczności prezentowani byli Rosyyscy Urzędnicy i Officerowie. W orszaku ich znajdował się i tutejszy Kozak *Doński*. (P. P.)

Londyn, dnia 14 Maja, n. s.

W *Catham* wygotowano 40 kanonierskich szalup, które się do uścia *Elby*, na obronę *Hamburga* udadzą, (szalupy te miały już przybyć do *Helgoland*).

Kapitan *Betsford*, który d. 12 zawinął tu z *Ameryki*, udzielił urzędowej wiadomości, iż Najjaśniejszy Imperator Rosyyski ofiarował swoię medycyą po między *W. Brytanią* a Stanami Zjednoczonymi. (Zuschauer.)

Londyn d. 18 Maja n. s.

(Drogą nadzwyczajną odebrano w Hamburgu) Dzienniki Angielskie, pod d. 16tym Maja, zawierają urzędową wiadomość o zwycięztwie, które Angliacy pod wodzą Jenerała *Murray* nad Marszałkiem *Suches* w *Hiszpanii* otrzymali.

Zdaje się, że Marszałek *Suchet* zjednoczył wszystkie, do rozrządzenia mu pozostałe siły, w celu uderzenia na woyska sprzymierzone. Dnia 11go kwietnia wyparł on jeden Hiszpański korpus z niejaką stratą z *Yecla*, a posuwając się aż do *Villena* zostawioną w tamtejszym zamku, przez Jenerała *Elio* załogę w niewolę zabrał — Dnia 13go ruszył nieprzyjaciel z 3ma dywizyami piechoty i 1600 ludzi kawaleryi dla uderzenia na *Castella*, które Jen. *Murray* osadzał. Atak ze strony Francuzów z największym zapędem był przypuszczony, ale we wszystkich punktach zostali odparci, a w niektórych mieyscach ich szeregi bagnetem przelamane. Z bardzo znaczną stratą nieprzyjaciel był spędzony ze wzgórkow, a gdy na równinie, przy pomocy swoiey kawaleryi i oddziałow odwodowych, znówu do porządku przyyszł, woyska sprzymierzone ruszyły ze swoich stanowisk,

aby na nie raz jeszcze uderzyć; lecz Marsz: Suchet, postanowiwszy uniknąć dalszej bitwy, cofnął się z pośpiechem pod zasłoną swojej kawalerii, od Biar i Villena do oszańcowanego swojego obozu przy S. Felipe — Najglówniejszy atak wymierzony był na korpus Półkownika Adam i na Hiszpańską dywizją pod Jen. Wittingham. Wojska te godną naśladowania okazały waleczność. Jen. Francuzki Harispe zabity i sprzymierzeńcy przeszło 1000 trupów nieprzyjacielskich pogrzebli.

Depesze Lorda Wellingtona dochodzą do 5go Maja. Główna jego kwatera była jeszcze zawsze w Freinada; lecz rozmaite poruszenia wojskowe zapowiadały bliskie otworzenie kampanii. Jenerał Hill posunął się ze swoją dywizją, aż wyżej Coria. Hiszpańskie korpusy pod Jenerałami D'España, Muvillo i O'Donel czyniły obróty przeciwko Kastyllii. (Zusch.)

WIADOMOSCI ROZMAITE.

Dnia 15 Maja cztery bataliony milicyi Szląskiej weszły do Wrocławia, dnia zaś 17go w dalszą udały się drogę.

Gdy Napoleon wszystkie swoje siły, jakimi tylko rozrządzać może, w jeden punkt zgromadził, wiele zatem miast, pierwey przez wojska Francuzkie osadzonych, jako to, Lipsk, Dessau, i inne, wypróżnionemi zostały. Okoliczność ta stała się korzystną dla wojsk sprzymierzonych, które wysyłając w różne strony podiazy, i oddziały w niespokojność wprawiają wojsko Francuzkie — Tak dnia 24go Maja z rana kozacy pod Coennern (nad Sałę niedaleko Magdeburga) napadli na 900 ludzi Francuzkiey, wcale świeżo organizowanej kawalerii, która dla kompletowania regimentów do głównego wojska ciągnęła. Zaledwo 100 ludzi z tego oddziału uysdz mogło; Jenerał Poinçon (dobrze w Berlinie znaiomy), dwaj Półkownicy, i 380 rang niższych dostali się w niewolę; ci wszyscy, wraz ze zdobytą wojenną kasą, przez Dessau przeprowadzeni byli. (Dnia 27 Maja w wieczor Jenerał Poinçon był przywieziony do Berlina.)

Królewsko-Pruski Jenerał Leytnant Stutterheim, formuje w Prussach korpus kozaków.

Szwedzi w znaczney sile stoją nad Elbą, i wkrótce za tę rzekę przeprowić się mają. (Zuschauer.)

Donoszą z Wesel, że 1600 robotników codziennie pracuje około warowni tego miasta; zaczęto już wstawiać palissady: twierdza ma mieć dostatek żywności, i będzie mogła wytrzymać długie obleżenie.

Publiczność Londyńska zajmuje się ciągle walecznym kozakiem, który się pierwszy raz w tej stolicy ukazał — Oficer Rosyyski, który go z sobą przywiozł, dowiedziawszy się, iż niektóre osoby chciały mu czynić dary w pieniądzech, prosił, aby się od tego wstrzymano, gdyż żołnierz Rosyyski nie zwykł przyjmować upominków w tym rodzaju: lecz gdyby mu ofiarowano broń dla walczenia przeciw Francuzóm, przyjąłby ją z największą wdzięcznością. Uwaga tak szlachetna i tak godna rycerza, nie mogła nie wzniecić powszechnego uniesienia, nazajutrz więc skoro się oba ukazali na bursie, odezwało się wiele głosów: „okażmy tym towarzyszom broni, że umiemy szacować męstwo walecznego współziomka, które go do nas przystali, opatrując go orężem z Angielskich rękodzielni, — Dnia 20 kwietnia kozak poszedł odwiedzić fabrykę Pana Ackermanna, który mu ofiarował bardzo piękną szablę, z tym napisem po Rosyysku i po Angielsku: ofiarowana Alexandrowi Zemlenutin, kozakowi Dońskiemu, z półku Sulina, przez Rudolfa Ackermanna. Londyn 20 kwietnia 1813. Na rekońsci napis łaciński, pro Deo, Imperatore, et Patria. Pokazano mu gdzieindziej sztych jego portretu, którego żądał mieć pewną liczbę exemplarzów dla siebie, dla żony, i dzieci. P. Heaphy malarz robi obraz

historyczny, w którym go wystawia w tej chwili; kiedy zwycięża i obala na ziemię oficera Francuzkiego: będąc tam, rozmawiał chętnie przez tłumacza z wielą osobami, które mu o jego oyczyźnie, i obyczajach współziomków zadawały pytania. W sposobie swoim obchodzenia się i mówienia ma więcej swobodności i gracy, niżeli spodziewano się po człowieku tego stanu. Kozak ten, mówi The Times, zadaie przez swe postępowanie fałsz temu wszystkiemu, co Francuzi z taką niewiadomością twierdzili o tym narodzie. Trudno iest widzieć, pomiędzy żołnierzami iakiegokolwiek innego narodu, człowieka, któryby miał fizyognomią więcej wyrażającą, ułożenie przyzwyczajone, postawę tak swobodną i tak prawdziwie waiowniczą; wszystkie Damy, które go widziały, ścisnęły go za rękę zwyczajem krajowym. Na teatrach Londyńskich śpiewano nową arją, która się zaczyna od tych wyrazów: „waleczny kozak, — Poetą tej pieśni iest P. Ditcher. (Le Conserv.)

DO DZIERZAWY:

2 Kamienica murowana wespół z placem i ogrodem Angielskim JW. Leopolda Gorskiego Czeszn: W. X. Lit: za Ostrą Bramą w mieście Wilnie leżąca, w czasie przeszley kampanii wojenney zruynowana została. Jeśli kto życzy do pewnych lat obić do wytygowania, ma się jawić do W. Przytągowskiego na Szklanej Ulicy Podomnińskiej zwanej.

O STRZEZENIA.

3 Niżej na podpisaniu wyrażony będąc trafiony w R. 1812 Julii 2 przez wojskowych nieprzyjacielskich w pierś i w prawą łopatkę kulą karabinową, gdy z tego postrzału czując dolegliwość w prawey ręce odmienny widzę charakter ręki moiey, przeto w celu zapobieżenia, aby ludzie chciwi, podstępem fabrykacyi hawicy się, mając łacniejszą sposobność odmienny mój charakter imitować, nie przychodzili w czasie po satysfakcyi z fałszowanemi inskrypcyami, że odtąd aż do zupełnego władania dla bezpieczeństwa wszelki mój inskrypcyiny na jakakolwiek bądź sumę Dokument, nie inaczej przezmnie wydawanym będzie, jak tylko z świadectwem Pieczętarskim W. Ignacego Czyża Sędziego Oszmiań: lub W. Hipolita Wołka Sędziego Gran: Ptu Nowogr: i z takowym tylko świadectwem a nie inny do opłaty obowiązujący być będzie, przez niniejszą publikacyą Publiczną zawiadamiam. Oszmiań: Ziemskiego Sądu Prezydent — Samuel Wołk.

2 W Winckiewicz wydał 1812 zbira 11 dnia Oblig naczer: zł: 400 Zydowi Leyzerowi Dylonowi mieszkancowi Nieswiskiemu, a Kłasztor PP. Benedyktynk Nieswiskich przymuszony tegoż W. Winckiewicza w takowey summie zabezpieczyć, gdy po zaszytych skargach rozpoczęte w Nieswiżu śledztwo i opłata za temi Obligami rezolucyą JW. Miuskiego Wojennego Gubernatora Ichnatijewa wstrzymana została, przeto, aby nikt na pomienione Obligie pod utratą onych układow żadnych nieczynił, awizacyą potrójną ostrzega. Piem-potent Kłaszt. Nieswisk. Benedykt: Józef Dukszynski.

DONIESIENIA.

3 Podaje się do wiadomości, iż kłoby znalazł pulares Błękitny, z różnemi rachunkami, kwitami familijnemi, notatkami, regestrami, kartkami, takżeo deszeniami i formami różnemi; takżeo pudło, w którym znajdowało się 13 kołnierzyków haftowanych na nayıpięniejszych muslinach lub batystach, 8 czypków haftowanych, 2 chufki, iedna białym, druga kolorami haftowane, i suknia oftyndyńska gładka cieńka muslinowa, kilka łokci Angielskich bardzo pięknych i ciężkich korón w zęby, 20 łokci bruzelskich i francuzkich korón w kilka kawałkach i innych wiele rzeczy: ma się zgłosić do W. Józefa Przysieckiego Kol: Rege: mieszkającego w Domie Justyna Abramowicza pod N. 205. a odbierze przyzwoitą nagrodę.

2 W tych dniach niewiadomo gdzie się podział małowletni chłopiec syn zagranicznego krawca Johana Liwena po imieniu Daniel mający lat 9, który nie znaiąc polycyi miasta, mógł zabłąkawszy się znaleźć u kogokolwiek przytulenie. Zarządzący Policyą w Wilnie uprasza, jeżeli u kogo znajdzie się pomieniony chłopak, zgłosić się do niego lub prosto do domu Malewskiego za Ostrą Bramą i tém pocieszyć w starości Oyca jego.

2 W Roku 1812 pierwszych dni Junii Oficer Prowiantski Nazraczow, przy Magazynie Telszewskim będący, do usług swey familii, i W. JP. Bielawskiej, przyjął donoszących córkę, imieniem Katarzynę, mającą teraz lat 12 i pół, wyjeżdżając przed wkraczącym nieprzyjacielem, takową dzieweczynę z sobą wywiezł i dotąd nie odsyłał do rodziców, w mieście Telszach mieszkających; uprasza się Prześwietne Publicum, aby wiedząc o miejscu przebywania W. JP. Bielawskiej z swą córką i Katarzyną Zakiewiczówną raczyło Rodziców w Telszach będących uwiadomić. Telsze dnia 12 Maja 1813. Nikodem i Agnieszka Zakiewiczowie.

2 Sławetny Parfem Samczyński mieszczanin Kowelski zawarłszy szlub z Sławetną Petronellą Samczyńską w mieście Kowlu przed laty ośmnastu, i ta po przemieszkaniu z nim czas niejaki, pomienionego Parfema, od lat już przeszło czterdnastu opuściła, gdy tenże przez różne wywiadywania się, i wydanych komunikacyach do innych Konsystorzów nadto i edyktach w Łuckiey Dyecezyi, gdzieby się pomieniona Petronella znajdowała, dotąd nie może powziąć wiadomości. Kłoby jeśliby gdzie znajdowała się, aby wiadomy o niej raczył zawiadomić Łucki Rzymско - Katolicki Łaciński Konsystorz. Parfem Samczyński.